4to Junii

Francisci

Caracciolo Confes.

OFFICIA PROPRIA
SS. PATRONORUM
REGNI POLONIÆ
PARS ÆSTIVALIS.

DIE III. JUNII.

In festo sancti Erasmi Episcopi & Martyris. P. R. P. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, cujus virtute beatus Erasmus Martyr & Pontifex multa tormentorum genera superavit, fac nos quæsumus, ejus intercessione universas insidias inimicorum nostrorum visibilium & invisibilium cum gaudio superare, in Christo bonis operibus abundare. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

IN Antiochia persecutione Chtistianorum sub Diocletiano durante, Erasmus Antiochiæ Episcopus eremum petiit, ibique septem annis habitans circa montem Libanum multa miracula per Dei virtutem faciebat. Esca ei de cœlo per corvum singulis diebus ferebatur. Angelorum colloquio sæpiùs consolatus. Diversum ferarum genus veniebat & prosternebat se ad ejus vestigia, adorans eum. Et facta est vox de cœlo ad eum: Erasme descende ad civitatem tuam Acquievit monitis, sedem suam repetiit, ubi multa miracula in nomine Domini nostri JEsu Christi faciens, plurimos ad fidem convertit, & publicè baptizavit. Quibus auditis Diocletianus Sanctum captivat, diis sacrificare jubet, blanditiis inducit, & comminationibus impellit. Contradicentem plumbatis in lateribus cædi præcepit. Ipse verò oculis

in cœlum defixis Deo gratias referebat.

Lectio V.

QUem iratus Imperator jubet cædi fustibus, pòst carceri traditur; lorica demum candenti indutus & iterum in caldari pleno sulphure, pice, resina, oleo, cera & plumbo, omnibus in simul ferventibus immittitur, & sic super ignem copiosum diu coctus cum ingenti omnium miraculo illæsus evasit. Post tot supplicia Angelus eum con solatur, ut constans, ac forti sit animo, admonet. Deinde ligatur ad statuam, sagittis ac subulis ferreis impetitur, aculei singulis digitorum suorum unguibus miserabiliter imprimuntur. Ambabus autem manibus sursum expansis ligatur ad stipitem, ubi ventre ejus perforato omnia viscera crudeliter extrahuntur.

Lectio VI.

VErùm in tantis pœnis precatur Dominum, pro cujus nomine hæc omnia patienter pertulit, ut quicumque passionem ejus devotè recoleret, vitæ necessaria cum honoris plenitudine possideret: illicò vox de cœlo audita ést: Fiet, ut petiisti. Et mox Deo Creatori suo animam commendans expiravit. Et ibidem multi cæci visum, surdi auditum, muti loquelam, claudi gressum cum summa omnium admiratione receperunt. Quod cum multi, quibus inerat mens sanior, viderent, ejectis idolis omnibus & diabolicæ impietatis erroribus abdicatis, jugum Domini suave, & onus ejus leve per sacræ fidei fundamentum, & baptismatis Sacramentum susceperunt. Ipse verò Martyr invictissimus à noviter conversis cum honore debito sepelitur. Passus die Dominica, qua & visa est anima ejus tamquam nix candida, dum ab Angelis cum magna gloria portaretur in cœlum.

In tertio Nocturno.

H*omilia in Evangel.* Si quis vult post me venire. *Tempore Paschali verò in Evangel.* Ego sum vitis vera.

DIE XVI. JUNII.

In festo S. Bennonis Episc. & Conf. P. R. P. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Oratio.

DEus, qui nos beati Bennonis Pontificis confessione gloriosa circumdas, & protegis, da nobis ex ejus imitatione proficere, & intercessione gaudere. Per Dominum nostrum JEsum Christum Filium tuum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

FRidericus Bultenbergensis vir nobili loco natus Pater fuit beati Bennonis, quem ex Bezela pia ejus uxore susceperat. Cúmque in beato Bennone ab ineunte ætate bona indoles eluceret, ne illa æqualium studiis, malis moribus ac depravatis opinionibus, ùt illa ætas assolet, circumdaretur, magnopere sibi providendum existimavit, & eum, ut primùm ex infantia excessit, divo Bernardo Episcopo Hildesemensi commendavit & tradidit. Qui cùm negotium sibi commissum attenderet, ut puer ad virtutem rectè informaretur, illum primùm ad amorem Dei Optimi maximi induxit, deinde verò cùm vir prudens intelligeret utile esse, si litteræ cum virtute conjungerentur, beatum Bennonem a Bigario bono sanè viro & docto instituendum curavit, sub quo magnos ille progressus fecit. Quamobrem ineunte jam adolescentia, cùm ad benè beatéque vivendum satis instructus esset, monasticæ vitæ rationem suscepit. Monachus factus relictis voluptatibus omnem vitæ cursum in virtute confecit.

℟. Inveni.

Lectio V.

QUod cum fratres, cum quibus vivebat, probâssent, defuncto eorum Abbate cunctis ferè suffragiis Abbatiam ei detulerunt. Verùm beatus Benno, ùt erat ab omni ambitione alienus, oblatum honorem recusavit. At urgentes illi & instantes beatum Bennonem vel invitum ad dignitatem rapiunt, quam ipse tertio pôst mense deposuit, seque ad primam vitam, & bene quidem institutam retulit, cœpitque eum charæ memoriæ Henricus tertius Imperator diligere plurimùm. Qui cùm videret sanctissimum hominem ad Rempublicam benè gerendam na-

tum esse, tantum virum in cœnobii angulis ætatem consumere passus non est, illum magnoperè repugnantem è monasterio eduxit, ac præposituræ Ecclesiæ Gossariensis, Hildesemensis Diœcesis præfecit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

IN ea cùm usque ad ingravescentem ætatem integrè, castéque conversaretur, Canonici Ecclesiæ Misnensis fama ejus inducti, venerandum senem, qui tunc quinquaginta sex annos natus erat, Ecclesiæ suæ præesse voluerunt. In qua, cùm omnia præclarè, tum hoc clarissimè egit, quod Vandalos malè de religione sentientes ex pernicioso errore eripuit, eóque traduxit, ut cum Catholica Ecclesia pari studio fidem Christianam tuerentur. Cùm jam multis annis beatus Præsul fama, vita & miraculis, suprema Dei gratia clarus vixisset, & tandem ad vitæ cursum feliciter consummandum plenitudinem dierum attigisset, ægrotare cœpit, brevì futurum sperans, ut ex hac vita ad Superos, quorum consuetudo dulcis est atque æterna, migraret. Paulo antequam moreretur, Canonicos suos adhortatus est, ut eam charitatem, quam nos Christus docuit, studiosè complecterentur. Deinde Eucharistia magna cum pietate suscepta, è vita excessit quadragesimo Pontificatus sui anno, post Christum autem natum millesimo centesimo sexto.

℟. Iste est.

DIE XIX. JUNII.

In festo S. Bonifacii Episcopi & Martyris. P. R. P. Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentes Lectiones.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

BOnifacius, illustri ac regia stirpe natus, Othonem Imperatorem, cujus affinis erat, in Italiam secutus, cum beatum Romualdum de mundi contemptu differentem audisset, divino afflante spiritu ad eremiticam vitam transire constituit. Quare Imperatori valedicens in disciplinam ejusdem sancti Romualdi se tradidit, eúmque cum sociis ad Perensem Eremum propè

Raven-

Ravennam alacriter sequitur, ubi virtutibus inter cæteros fulgens quantò nobilitate sublimior, tantò conversatione humilior, non tugurii angustiam, non vestis squalorem, non pedum nuditatem, non laborem manuum erubescebat: abstinentia tanta erat, ut sæpe nonnisi quinta feria, & Dominica die cibum sumeret, tantóque patiendi flagrabat desiderio, ut se inter vepres, & urticas sæpiùs volutaret.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

ITaque martyrii consequendi & Catholicæ fidei propagandæ cupidus à Romano Pontifice ad prædicandum Evangelium versùs extremi Septemtrionis oras in Russiam mittitur, Archiepiscopali dignitate insignitus. Quò cùm proficisceretur, arcta jejunia non reliquit, & divinas Horas tam Canonico, quàm Monastico ritu psallens, ejus itineris magnam partem nudis pedibus & quidem cæteros antegrediens confecit. Nec equo priùs uti voluit, quàm ultrà montanos fines ingrederetur, per quos cùm nullo crura, & plantas velamento contectus pergeret, intolerabiles algores sustinebat, ut volens descendere vix pedem à subhærente ferro disjungeret, nisi priùs aqua calida subveniretur.

℟. Desiderium.

Lectio VI.

DEnique ubi ad littora Balthici maris pervenit, coram Rege Ruthenorum Christum prædicans, cùm per medias flammas transiisset illæsus, vi tanti miraculi ipsum convertit ad fidem; quem tanta multitudo secuta est, ut sanctum virum spatiosum lacum descendere oportuerit, quo abundante aquarum copia posset confluentes populos baptizare. Hæc Regis frater à Christo abhorrens, cùm iniquè ferret, Bonifacium comprehendit, & publicè abscissione capitis mulctavit. Sed divina ultione cæcus effectus, adstantes verò insensibiles instar lapidum redditi sunt. Verùm cùm Rex plurimíque ex Christianis accurrissent, precibus ad Deum fusis, Regis fratri visum, & cæteris sensum restitui impetrârunt. Quare illico pœnitentes Christianam fidem amplexi sunt omnes, & in ho-

honorem beati Martyris Ecclesiam construxerunt.

℟. Stola jucunditatis.

DIE XXI. JUNII.

In festo sancti Aloysii Gonzagæ Confessoris. Duplex.

In *Societate Jesu Duplex* II. *Classis cum Octava.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

COelestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio, miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociâsti; ejus meritis & precibus concede, ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio I. Cap. 31.

BEatus vir, qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia & thesauris. Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria æterna, qui potuit transgredi & non est transgressus, facere mala, & non fecit: ideò stabilita sunt bona illius in Domino, & eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

℟. Euge serve bone.

Lectio II. Cap. 32. c. & 33.

QUi timet Dominum, excipiet doctrinam ejus, & qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui quærit legem, replebitur ab ea, & qui insidiosè agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient judicium justum, & justitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis, & qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conservabit & liberabit à malis. Sapiens non odit mandata & justitias, & non illidetur quasi in procella navis. Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis.

℟. Justus germinabit.

Lectio III. Cap. 34. b.

SPiritus timentium Deum quæritur, & in respectu illius benedicetur. Spes enim

enim illorum in salvantem illos, & oculi Dei in diligentes se. Qui timet Dominum, nihil trepidabit, & non pavebit, quoniam ipse est spes ejus. Timentis Dominum beata est anima ejus. Ad quem respicit, & quis est fortitudo ejus? Oculi Domini super timentes eum, protector potentiæ, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & umbraculum meridiani, deprecatio offensionis, & adjutorium casus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans sanitatem, & vitam, & benedictionem.

℞. Iste cognovit.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

ALoysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, priùs cœlo quàm terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram beatæ virginis, quam parentis locò semper habuit, perpetuam virginitatem vovit, eámque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur; sensus etiam, oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non modò illos numquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos ferè quotidie salutavit, sed à matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

℞. Honestum fecit.

Lectio V.

ADjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerúmque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest, cùm ejus prandia ferme vix unciam æquarent. Sæpe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat, flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clàm in-

injectis asserum fragmentis asperabat, eò etiam, ut citiùs ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hieme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens, ac pronus in cœlestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus, donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum, alio non vagantis, imò perpetua velut ecstasi in Deo defixæ. Ei demum ut unicè adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen Patre, & aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati JEsu, ad quam cœlesti voce Madriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

IN tirocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui, Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem à divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubíque Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die, quem prædixerat, undecimo Calendas Julii, ætatis anno quarto & vigesimo jam inchoato, cùm antea flagellis cædi atque humi stratus mori postulâsset, migravit in cœlum. Ibi eum sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria Deo monstrante vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset, ipsúmque sanctimonia insignem, & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnísque claruit miraculis. Quibus ritè probatis, Benedictus XIII. Sanctorum fastis Angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentiæ & castitatis exemplar, simul & Patronum studiosæ præsertim juventuti dedit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio VII. Cap. 22. v. 29.

IN illo tempore, respondens JEsus ait Sadducæis: Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

VIrginitas est bona, id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; & istud tibi assentior, ac si libet, illud adjungam, tanto nuptiis eam præstare, quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid præterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt, non etiam carne & sanguine coagmentati sunt, in terris præterea non commorantur, non cupiditatum, ac libidinum perturbationibus sunt obnoxii, non cibi indigent aut potus, non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere, nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est.

Lectio VIII.

AT humanum genus, cùm natura beatis illis mentibus inferiùs sit, omni vi, studióque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? non nubunt Angeli, at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt, & istud ipsum virgo. Quòd si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cœlum nequeunt ascendere, illud eo vel maximo solatio compensant, quòd, modò spiritu & corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Vidésne virginitatis præstantiam, quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet.

℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

QUa enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Elisæus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cætera si quis diligenter inquirat, hi nihilominùs affecti reperientur, quàm beatæ illæ mentes: & id ipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est co-

eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi & contentione pervenire, vide, quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum laudamus.

In II. *Vesperis Commem.* S. *Pauli Episcopi.*

DIE XXII. JUNII.

Secunda die infra Octavam S. Aloysii. Semi*duplex.*

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

In *Vit.* S. *Malach.*

Lectio IV.

PArentes Aloysio fuêre genere & potentia magni. Agebat senem moribus, annis puer, expers lasciviæ puerilis, quietus & subditus in omni mansuetudine, non impatiens magisterii, non fugitans disciplinæ, non lectionis fastidiens, non ludorum appetens. Haud segniter & in divinis exercebatur petere secretum, anticipare vigilias; meditari in lege, refici parciùs, orare frequentiùs, ubi tamen secretè id posset. Et ejus quidem pueritia sic erat. Porrò adolescentiam simili transivit simplicitate & puritate, nisi quòd, crescente ætate, crescebat simul illi sapientia & gratia apud Deum & homines. Ipse rector, ipse regula fratrum. Legebant in vita ejus, quomodo conversarentur; & ipse ante illos præibat in justitia & sanctitate coram Deo. Nisi quòd præter instituta communia multa singulariter faciebat, in quibus potiùs præibat omnes, & aliorum nemo illum poterat ad tam ardua sequi.

℞. Honestum fecit.

Lectio V.

PRimum & maximum miraculum, quod fecit, ipse erat. Ut enim taceam interiorem hominem ejus, cujus pulchritudinem, fortitudinem, puritatem satis indicabant mores ipsius & vita: ipsum exteriorem ita uno semper modo, ipsóque modestissimo & decentissimo gessit, ut nil prorsus appareret in eo, quod posset offendere intuentes. Et quidem, qui non offendit in ver-

In festo S. Aloysij Evangeli

Sequentia S. Evangelii secundum Mattheum

IN illo tempore respondens Jesus ait Sadducæis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à Deo dicente vobis: Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac & Deus Jacob? Non est Deus mortuorū sed viventium. Et audientes turbæ mirabantur in doctrina ejus, Pharisæi autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum; & interrogavit eum unus ex eis legis doctor tentans eum: Magister, quod est man

datum

datum magnum in lege? A it
illi Jesus: Diliges Dominum De
um tuum ex toto corde tuo, & in
tota anima tua, & in tota men
te tua. Hoc est maximum, &
primum mandatum. Secundū
autem simile est huic: Diliges
proximum tuum sicut te ipsum
In his duobus mandatis uni-
versa lex pendet, & Prophe
tæ.

Oratio ut supra in num. 6

tur. Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cœlo, quam non facilè invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terreni corporis membra descendit? Tunc in utero Virgo concepit, & Verbum caro factum est, ut, quod caro factum est, caro fieret Dei: tunc toto orbe diffusus corporibus humanis vitæ cœlestis usus inolevit. Hæc est cœlestis illa militia, quam laudantium exercitus Angelorum promittebat in terris.

℞. Iste est.

Lectio VIII.

CAstitas Angelos fecit: qui eam servavit, Angelus est, qui perdidit, diabolus. Nam de resurrectione quid dicam, cujus præmia jam tenetis? In resurrectione autem neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli, inquit, in cœlo Quod nobis promittitur, nobis præstò est, votorúmque nostrorum usus apud vos est. De hoc mundo estis, & non estis in hoc mundo: sæculum vos habere meruit, tenere non potuit Quàm præclarum autem, Angelos propter intemperantiam suam in sæculum cecidisse de cœlo: Virgines propter castimoniam in cœlum transiisse de sæculo? Beati Virgines, quos non illecebra solicitat corporum, non colluvio præcipitat voluptatum. Cibus parsimoniæ, potus abstinentiæ, docet vitia nescire, qui docet causas nescire vitiorum.

℞. Sint lumbi vestri.

Lectio IX. *de Vigil. SS. Petri & Pauli, cum Comm. in Laud.*

DOMINICA PROXIMA.

post Octavam BB. Apostolorum Petri & Pauli.

In festo B. Joannis de Dukla sexto P. R. P. ac M. D. L. Duplex I. Class. cum Oct. in Regno Poloniæ ac magno Ducatu Litthuaniæ.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatum Joannem confessorem tuum eximiæ humilitatis ac patientiæ donis decorâsti; concede propitius, ut ejuslem imitantes exempla, con-

consequamur & præmia. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectio de Comm. Conf. non Pont. Beatus vir &c.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOannes in oppido Dukla Poloniæ Regni, honestis parentibus natus, ab infantia futuræ sanctimoniæ, non obscura præbuit indicia; Divinâ siquidem benedictione præventus, nihil ab uberibus matris suæ in ore frequentius, quàm sacrosancta JEsu & Mariæ Nomina, habere consuevit. Christianæ perfectionis desideriô incensus, adhuc adolescens, regulam S. Patris Francisci, apud Minores Conventuales professus est, eo successu, ut una cum ætate creverit etiam in eo eminentiorum virtutum exercitatio, & ob singularem humilitatem, gravitatem morum, & effusam in omnes charitatem, Fratribus evaserit acceptissimus. Ad Religionis munia inventus maximè idoneus, pluribus Cænobiis ex obedientia præfuit, & Leopolitanam custodiam, summa cum laude administravit.

℟. Honestum &c.

Lectio V.

A Sancto Joanne à Capistrano per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evocato, Fratribus Minorum de observantia adscriptus, præconceptam sui expectationem abundè cumulavit. Nam orationi & cœlestium rerum contemplationi acrius insistere, erga Fratres ac proximos, nullum charitatis officium prætermittere, in deliciis habuit. Regularis observantiæ adeo zelator extitit, ut non sine lachrymis, vel minimam negligi sanctæ institutionis partem adverteret, eóque vel unò libellô ditissimus, illum ferè quotidie, aut ipse per se legeret, aut ab alio sibi perlegi oblectaretur. Nihil illo tolerantius in laboribus, in vigiliis, & voluntaria corporis afflictatione, nihil continentius in victu, & vestitu fuit. Beatam Virginem Mariam singulari prosequebatur devotionis affectu. Ad hæc mirificam diffidentes componendi gratiam, insignem castitatem & alacrem addidit obedientiam.

℟. Amavit &c.

Lectio VI.

PRædicationis vim & efficaciam ad profectum attulit animarum, maximè in Ruthenis Schismaticis & Armenis confutandis, quos ad catholicæ fidei unionem revocare omni ope sategit. A cælestis vitæ tramite aberrantes, quamvis ex diutino morbo captus oculis, quà concionibus, quà sacris confessionibus audiendis, in rectam viam reducere nunquam destitit. Demum septuagenarius, gravium infirmitatum doloribus, eximiâ patientiâ toleratis, munitus Ecclesiæ Sacramentis, & Psalmis pœnitentialibus recitatis, Leopoli ipso die festo S. Michaëlis Archangeli, obdormivit in Domino, annô millesimô, quadringentesimô quartô. Ejus vitæ atque obitûs sanctimonia, & miraculorum fama apud Polonos præsertim, & Litthuanos magno semper in honore fuit. Quare summus Pontifex Clemens XII. beati Joannis cultum ratum habuit, ipsúmque à Polonis &Litthuanis inter primarios Patronos allectum, ampliori veneratione coli imposterum Apostolicâ benignitate concessit.

℟. Iste homo &c.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundùm Lucam.

Lectio VII. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit JEsus discipulis suis; Nolite timere pusillus grex.

Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrisologi Episcopi.

HOdie Dominus Evangelici gregis pusilla, & tenera primordia, quàm blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit & excludit timorem, quando in exordio ipsum Regnum nascentibus pollicetur, quoniam complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Quis de fructu, quis de vestitu, quis de plebejo censu & vernalis cespitis vilitate suspirat? De Regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

℟. Ecce homo &c.

Lectio VIII.

Sed scire cōvenit Pater iste, quis est? vel qualis est? vel quod Regnum filiis suis repromittit? Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas; Pater noster, qui es in cœlis; qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti, ex nihilo fecit cœlum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria inter legitimos terminos, sola præcepti auctoritate conclusit. Verùm si Regni, quod promittit, pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit, sic dicendo; Sinite parvulos venire ad me, talium est enim Regnum cœlorum.

℣. Sint lumbi &c.

Lectio IX.

ESse in cœlo mirum est, in cœlo vivere est majestatis, jam regnare in cœlo, quanti sit, sensus desinit æstimare mortalis, & tamen homo, quod æstimare non potes, percepisti; Apostolo sic dicente; Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit DEus diligentibus se. Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi qui possidet cœlum? quid illi cum humanis, qui jam adeptus est divina? nisi fortè placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala boni sunt gratiora collatis.

Te Deum laudamus.

DIE IX. JULII.

In festo BB. Martyrum Gorcomiensium. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatorum Martyrum tuorum Nicolai & sociorum ejus, gloriosum pro fide tua certamen, æternitatis laurea decorâsti, concede propitius, ut eorum meritis & imitatione certantes in terris, cum ipsis coronari mereamur in cœlis. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

SÆculum decimum quintum Calvinianæ pravitatis tumultibus memorabile, in-

insigne Christianæ fortitudinis in Belgio tulit exemplum. Anno secundo novemdecim Martyres vulgò Gorcomienses in cruciatibus sustinendis pro asserenda reali Corporis Christi in Eucharistia præsentia, ac Romani Pontificis visibilis Ecclesiæ Capitis principatu singulariter enituerunt. Erant ii Nicolaus Pickius Guardianus, cum aliis octo Sacerdotibus, & duobus Laicis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, tres Parochi, unus Sacerdos sæcularis, alter Canonicus Regularis sancti Augustini, Dominicanus unus, & bini Præmonstratenses, quos omnes post arcis Gorcomiensis deditionem fœdifragi hæretici carceribus, contumeliis, durissimísque tormentis, pro suo in orthodoxam fidem exasperato genio affecerunt. Ac prima nocte in Guardianum atrociùs debacchantes, fune cinctorio de superliminari suspensum, crebrísque attractibus convulsum, rupto tandem fune pavimento illisum mortis explorandæ causa, candelis ardentibus admotis, crematáque tota facie, & ore vi deducto, linguam & palatum comburunt, quia etiam insertam naribus flammam in cerebrum submittunt. Atque his aliisque modis indignis Martyres diebus, noctibúsque subsequentibus continuò divexabantur.

℟. Sancti tui.

Lectio V.

NAvigio dein extractis vestibus bini colligati, Dordracum primò, Brilam posteà vehuntur, innumeris utrinque petulantis plebis illusionibus & insanientis militiæ furoribus contusi: dúmque subsannationes, flagra & fustes depluerent, stabant senes (quorum aliqui sexagesimum, aliqui septuagesimum, annum excesserunt, unus nonagesimum propè attigerat) ad pectus usque nudati, collo strigoso præ macie, tum è plagis livido atque cruento & ad singula verbera pro inimicis preces, vel Deo grates, vel agonis sui commendationes, spectante & insultante multitudine, rependebant. Inde in fœtissimum carcerem conjecti, fame & siti, aliisque tormentis tentati, ut à Catholica fide recederent, postmodum blanditiis allecti, nec minis nec lenociniis invictam Martyrum fortitudinem flexerunt; quare capitis

tis ſententia, multa jam nocte à tyranno lata, damnati, duriſſimis cruciatibus affecti, bini colligati, extra oppidi portas abducuntur.

℟. Verbera carnificum

Lectio VI.

REpertum tugurium fuit illis ultimi certaminis ſtadium; alius itaque alium ad conſtantem martyrii tolerantiam exſtimulabat, quorum antesignanus Guardianus ad ſupplicium raptus, fratres ſuos amplexus & oſculatus ab exhortandis ſociis, verbis Apoſtolico fervore plenis non deſtitit, donec ei adſtrictis faucibus vocis uſum laqueus intercepiſſet. Poſt eum reliqui ſubſequenter in trabem aguntur. Non quievit hìc hæreticæ feritatis barbaries: nam ſcrutatis intimis viſceribus, perquisitóque abdomine, pretio venali exponendo, Martyrum corpora naribus, auribus, aliisque partibus mutilârunt, quas in conſummatæ crudelitatis exuvias pileis affixas infami ludibrio circumtulerunt, totáque dies explendæ adventantium curioſitati fuit data, donec quidam Catholici impetrârunt corpora ſuffoſſæ ibidem humi mandari. Ubi inter medios Ecclesiæ hoſtes multis annis requieverunt, usque dum induſtria piorum eruta ſacra eorum oſſa ad partes Catholicorum vicinas delata ſunt, ubi mox miraculis clareſcere cœperunt. Quibus permotus Papa Clemens decimus eos Beatorum faſtis adſcripsit, ac Officium de iis nona Julii quotannis in Hollandia, & ab Ordinibus Religiosis, quos ſuo martyrio decorârunt celebrari conceſſit.

℟. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Cùm audieritis prælia.

℟. VIII. Hæc eſt vera fraternitas.

DIE XIII. JULII.

In feſto S. Margaritæ Virginis & Martyris. P. R. P. Duplex majus.

Omnia de *Communi Virginum*, *Oratio.* Indulgentiam.

In primo Nocturno, Lectiones. Confitebor tibi Domine Rex.

In ſecundo Nocturno.

Lectio

Lectio IV.

BEata Margarita ex Antiochia Pisidiæ oriunda, filia fuit Ædesii, qui fuit illis temporibus vel maximè insignis sacerdos idolorum. Cujus eximia pulchritudine cùm captus esset Olibrius præses Orientis, ita ut eam uxorem ducere haberet in animo, deprehenso quòd Christiana esset, & nullo modo ejus in Christum fidei rationem posset flectere, aut emolire blanditiis, variis deinde tormentis eam est aggressus.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

ITaque virgo sancta humi extensa, primò virgis immisericorditer cæsa est: deinde: cùm ira ebulisset Olibrius, ferreis etiam laminis conclusa, & clavis affixa, ferreis laniata est fuscinis, ac sic in carcerem ducta. Ubi, ipsa orante, repetéque magno terræ motu excitato, diabolum suscepta forma terribilis draconis eam circumcursantis signo crucis superavit, ac simul de cœlo à plagis omnino fuit curata.

℟. Dilexisti.

Lectio VI.

SEquenti die impius Præses ad se vocatæ, & in sententia persistenti jubet, ut nudatæ lampadibus pectus uratur & latera, ac deinde de ligno deposita, in magnum lebetem aqua plenum vincta conjiciatur, ac sic suffocetur. Unde cùm nihilominus salva evasisset, cum ea, quæ explicari non potest, exultatione laudans Trinitatem, tandem ab impio Olibrio pronuntiata in eam capitis sententia, pulchrè decertationis suæ cursum peregit.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Simile est regnum cœlorum thesauro. *de Communi non Virginum.*

DIE XV. JULII.

In festo Divisionis SS. Apostolorum. Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea, quæ sequuntur.

Ad *Magnificat*, *Antiphona.*

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium

lium omni creaturæ, Alleluja; qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, Alleluja; qui autem non crediderit, condemnabitur, Alleluja.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam distributam per orbem terrarum sanctorum Apostolorum prædicatione fundâsti, concede propitius, ut quorum hodierna die sub una celebritate recolimus insignia, eorum in cunctis necessitatibus nostris experiamur suffragia. Per Dominum.

In primo Nocturno,

Lectiones.

Sic nos existimet homo.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Serm. I. de Pentec.

Lectio IV.

QUæ sunt tales stellæ sicut Apostoli? Stellæ in cœlo Apostoli super cœlos. Quæ sursum sunt, inquit Apostolus, sapite, ubi Christus in dextera Patris sedens. Stellæ de igne insensibili: Apostoli de igne intelligibili. Stellæ in nocte lucent, in die obscurantur: Apostoli in die & in nocte suis radiis, hoc est virtutibus, effulgent. Stellæ orto sole obscurantur: Apostoli sole justitiæ resplendente, sua claritate lucescunt. Stellæ in resurrectione cadent sicut folia: Apostoli in resurrectione rapientur in aëra nubibus. Et in illis quidem sideribus alius Antifer, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Antifer est, omnes Luciferi: & quicunque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solùm dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrârunt.

℟. Vidi conjunctos.

Lectio V.

PEragrârunt piscatores orbem terrarum, & infirmum eum invenientes, ad sanitatem reduxerunt, & in ruina positum ad stabilitatem revocaverunt, non scuta moventes, non arcus tendentes, non sagittas mittentes, non pecunias largientes, non eloquentiæ confidentes. Et erant nudi quidem sæculo, sed induti Christum: Pauperes, sed divites; pecunia indigentes, sed regnum cœlorum possidentes. Non habentes humana

mana solatia, habentes autem Dominum suum. Ego enim, inquit vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. Peragrârunt universum orbem terrarum oves simul cum lupis: Quis vidit? quis audivit? dicit: Mittam vos ùt oves in medio luporum. Quis unquam pastor oves mittit in medio luporum? sed magis, si viderit lupos, congregat oves. At verò Christus è contrario fecit: oves ad lupos direxit, & vulneratæ à bestiis non sunt, sed magis lupi, ad ovium mansuetudinem sunt conversi.

℟. Beati estis.

Lectio VI.

UBi sunt nunc, qui audeant Ecclesiæ contraire? Quando novella erat, in nullo potuit lædi: & nunc quando usque ad cœlum pervenit, existimas eam posse superari? Et tunc quidem cùm undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum ceperunt mundum: & nunc quando terra, & mare, & orbis terrarum, & inhabitabiles regiones, & civitates, & omnes fines terræ pietate repleti sunt, putas eam te posse lædere? sed non poteris. Christus enim propter eam passus est, portæ inferi non prævalebunt adversùs eam. Faciliùs cœlum exterminari potest, & terra perire, quàm aliquid mali pati Ecclesia.

℟. Isti sunt triumphatores.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio VII. Cap. 9.

IN illo tempore: convocatis JEsus duodecim Apostolis dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent: Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

BEnignus & clemens Dominus ac Magister non invidet servis atque discipulis virtutes suas. Et sicut ipse curaverat omnem languorem, & omnem infirmitatem, Apostolis quoque suis tribuit potestatem, ut curent omnem infirmitatem, omnémque languorem. Sed multa distantia est inter habere & tribuere, donare & accipere. Iste quodcumque agit, potestate Domini agit; illi si quid faciunt, imbecillitatem su-

am & virtutem Domini confitentur, dicentes: In nomine JEsu surge & ambula.

℟. Isti sunt.

Lectio VIII.

ET misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos: Fortasse enim nemo crederet hominibus illiteratis, promittentibus regna cœlorum; ideò concessit illis primùm potestatem signorum & tunc misit prædicare regnum Dei, ut promissorum magnitudinem attestaretur etiam magnitudo factorum, fidémque daret verbis virtus ostensa, & nova facerent, qui nova prædicarent.

℟. Ite in orbem universum, & prædicate dicentes: * Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit.

℣. Euntes in mundum universum. prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit. Gloria Patri. Qui crediderit.

Lectio IX.

VErùm signa, quæ tunc per Apostolos corporaliter fiebant, quotidie in sancta Ecclesia per sanctos prædicatores spiritualiter fiunt. Cùm in fide quis infirmus, eorum prædicatione roboratur ad fidem; cùm mortuus quis in peccatis, gratia & misericordia Dei compunctus, per eorum eruditionem resuscitatur ad pœnitentiam & confessionem peccatorum suorum, dignáque emendatione vitam merebitur sempiternam.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Convocatis JEsus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent.

In secundis Vesperis ad Magnificat, Antiphona.

Egressi duodecim Apostoli circuibant per castella, evangelizantes & prædicantes ubique.

DIE XVI. JULII.

In festo S. Mariæ de monte Carmelo.

Antiph. In primis Vesperis.

Sancta Maria succurre miseris &c.

DIE XVI. JULII.

In festo SS. Eremitarum Andreæ & Benedicti Martyrum. Duplex in Archidiœcesi Gneznensi.

Omnia de Communi plurimorum præter ea, quæ sequuntur,

Oratio. Deus, qui nos concedis, *ùt in Communi.*

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

SAnctus Andreas Suiradus, quem alii Zoërardum nominant, ex Poloniæ provincia ortus, Christiana religione tum primùm in Polonia & Hungaria florente, vitam monasticam in cænobio Zobor dicto, apud Nitriam civitatem, sub Philippo Abbate professus est: in ea videlicet Slavorum & Hungarorum regione, quæ Moraviæ, Danubióque confinis, Sarmatia Pannoniæ olim dicta fuit. Mira illius viri abstinentia, carnísque mortificatio prædicatur, ut præter triduanam frequentem inediam, Quadragesimam quoque solis quadraginta nucibus contentus transigeret: nihilominùs tamen interdiu operaretur, noctu verò vix quidquam quietis caperet. Sedenti enim juxta spineam sepem somnus erat, lumbis catena occulta ærea præcinctis.

℟. Sancti tui.

Lectio V.

ANdreæ in hujusmodi exercitiis defuncto, Benedictus ejus discipulus, gentis itidem Poloniæ, successit, magistríque mores & vitam imitatus, triennio supervixit. A latronibus denique spe inveniendæ pecuniæ trucidatus, & in flumen proximum Vagum nomine projectus est. Ubi corpus ejus demersum, anno toto sub aquis delituit: tandem aquilæ, locum quotidie observantis, indicio inventum est integrum & incorruptum, in templóque sancti Emerani corpori magistri sui appositum.

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI. *de Communi.*

DIE XVIII. JULII.

In festo beati Simonis de Lipnica Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pont.

Oratio.

Concede, quæsumus omnipotens & misericors Deus, ut beati Simonis Confessoris tui præclara merita nobis proficiant, & tua gratia, quam precamur, nos dignos efficiant, in qua firmati, tuæ gloriæ simus annumerati. Per Dominum nostrum &c.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Nona Lectio de S. Symphorosa &c. MM. ex duabus fiat una, cum Commem. in Laud. & I. Vesp.

DIE XX. JULII.

In festo beati Ceslai Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui beatum Ceslaum virgineo morum candore præditum & salutis animarum zelo succensum, in diversis Nationum populis operum sanctitate & fidei propagatione mirabilem effecisti: præsta quæsumus, ut ejus intercessione simus semper in fide stabiles, & ad te, qui solus es æternæ salutis author, ac largitor, misericordiæ tuæ munere pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Beatus Ceslaus sancti Hyacinthi germanus frater è nobilissima Odrovanziorum prosapia in provincia Oppoliensi Diœcesis Wratislaviensis ortus est. Ab ipso ineuntis ætatis principio, plurima futuræ sanctitatis indicia & Christianarum virtutum specimina prodidit. Ingenua, qua pollebat, indoles, eximius morum candor, ac pietas illum omnibus non minùs amabilem quàm admirabilem reddiderunt. Humanioribus litteris apprimè in pueritia excultus, in Italiam, cùm jam adolevisset, ab Ivone Episcopo Cracoviensi Patrono suo missus est, ut ibi Theologiæ & Jurisprudentiæ operam navaret. Post emensum in Italia studiorum curriculum Cracoviam reversus, & ab eodem

Ivo-

Ivone Canonicus & Custos Sandomiriæ in Ecclesia S. Mariæ factus, nihil secùndùm Deum, priùs & antiquiùs habuit, quàm ut vitam non tantùm à criminibus, sed etiam à suspicione criminum, undequaque puram & inculpatam duceret, quo aliis præiret exemplo, omnésque Christianas in se exprimeret virtutes, quarum amorem cordibus omnium inserere summopere exoptabat.

℟. Honestum.

Lectio V.

DUm autem omnibus perfecti Canonici officiis jugi sollicitudine fungeretur, contigit, ut Ivo Episcopus Romam profecturus, eum sibi itineris comitem adsciverit. Romam appulsus Ceslaus, fama sanctimoniæ & miraculorum viri Dei Dominici Ordinis Prædicatorum Fundatoris audita, nil cunctatus, impulsu Spiritus sancti mundo nuntium remisit, & ab eodem sanctissimo Patriarcha Habitum Religionis suscepit; in qua tamquam in fertili agro, viri doctrinæ magnitudine, & vitæ sanctitate præstantes, nunquam alii ex aliis continenter propagari & proseminari desierunt. In ordinem Prædicatorum cooptatus, ita sub disciplina sancti Patris Dominici profecit, ut tamquam exemplum continentiæ, frugalitatis & obedientiæ omnibus proponeretur. In vigiliis, jejuniis, carnis maceratione, orationibus, aliísque id genus legum sui Ordinis observationibus ita assiduè erat exercitatus, ut verus, & omnibus suis numeris absolutus, beatissimi Patris Dominici filius videretur.

℟. Amavit.

Lectio VI.

POst exactum tirocinium zelo flagrans salutis animarum à sancto Patriarcha obnixè postulavit, ut ad oras Septentrionales, quas in tenebris & in umbra mortis detinebat infidelitatis error & ignorantia, mitteretur. Voti compos factus primùm Pragam Bohemorum metropolim se contulit, ibique cum uberrimo animarum lucro verbum Dei prædicavit, & totam illam urbem in sui admirationem rapuit. Dein totam Silesiam prædicationis causa pedibus circumcursans, relicto ubique suavissimo virtutum odore errantes veritatem edocuit, carnales

affectus dissipavit, peccatores ad pœnitentiam pellexit, frigida hominum pectora divino amore inflammavit, copiosúmque fructum in horrea Domini, ad cujus gloriam jugiter & unicè anhelabat, convexit. Dum Tartari Poloniam & Silesiam ferro flammáque devastarent, piè creditum est, Ceslaum, qui sæviente hostium furore in Castrum Wratislaviense unà cum aliis Christi fidelibus confugerat, precibus suis, ac lachrymis ad Deum effusis, hanc urbem defendisse. Tandem plenus meritis obiit Wratislaviæ in monasterio sui Ordinis anno millesimo ducentesimo quadragesimo secundo. Ad ejus sepulchrum populus venerationis ergo certatim confluere, eíque cœpit exhibere cultum, quem in sacra Rituum Congregatione maturo examine perpensum, Clemens undecimus Pontifex maximus approbavit, & universo Prædicatorum Ordini concessit, ut Officium de beato Ceslao celebraret. Quod Clemens Papa duodecimus ad Regnum Poloniæ & Provincias annexas extendit.

℞. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Designavit Dominus. *ùt in Communi Evangelistarum, cum* ℞℞. *de Confess. non Pontif.*

DIE XXIV. JULII.

In festo sanctæ Christinæ Virginis & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Indulgentiam.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

CHristina nobilissimis orta parentibus in Tyro Italiæ à Patre in quadam turri cum duodecim pedissequis collocata, Deos argenteos & aureos secum habens, & cum pulcherrima esset, à multis in conjugium petebatur: parentes verò ejus matrimonio tradere nolebant, volentes eam in Deorum cultura permanere. Illa verò à Spiritu sancto do-

ста, parentum sacrificia abhorrebat, & incensa Diis immolanda in fenestra abscondebat. Venienti au tem patri ejus pedissequæ dixerunt: Filia tua, Domina nostra, Diis immolare contemnit, & Christianam se esse asserit. Mater autem ei blandiens, ad Deorum culturam provocabat, cui illa ait: Noli me vocare filiam tuam: sed ejus, quem decet sacrificium laudis: non enim Diis mortalibus, sed Deo cœli offero sacrificia. Cui pater: Filia, non uni tantum Deo sacrificium offeras, ne tibi alii irascantur. Cui illa: Bene locutus es nesciens veritatem. Offero enim Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Cui Pater: Si tres adoras: cur etiam & alios non adoras? Cui illa. Tres isti unum sunt.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

POst hæc Christina Deos confregit, & aurum ac argentum pauperibus erogavit. Rediens pater voluit Deos adorare, sed eos non inveniens, & ab ancillis, quid eis Christina fecerit, audiens iratus jussit eam expoliari, & à duodecim viris cædi, adeò, ut illi verberando defecerint. Tunc Christina patri dixit: Sine honore & abominabilis Deo: ecce, qui me cædunt, deficiunt, pete eis, si vales, ex Diis tuis virtutem. Tum catenatam eam in carcerem misit. Audiens hæc mater, scidit vestimenta sua, & ad carcerem currens pedibus filiæ suæ prosternit se, dicens: Filia mea, lumen oculorum meorum miserere mihi. Cui illa: Quid me dicis filiam tuam? nescis quia nomen Dei mei habeo? Cúmque nihil persuadere posset, ad virum rediit, & quid sibi responderit, prædicavit. Tunc pater jussit eam ad se duci, & dixit ei: Sacrifica Diis, si autem non sacrificaveris, multis afficieris tormentis, & filia mea non vocaberis. Cui illa: Magnam gratiam mihi præstitisti, quia jam me non vocas filiam diaboli. Tunc jussit carnes ungulis radi. Illa verò de carnibus suis accipiens in vultum patris projecit, dicens: Tyranne, carnem â te genitam comede.

℟. Dilexisti.

Lectio VI.

TUnc pater jussit eam poni in rotam & ignem cum

cum oleo ſuccendi: ſed flamma exiliens mille & quingentos interfecit. Pater autem hæc omnia magicis artibus adſcribens, ipſam iterum in carcerem misit. Et illa nocte juſſit pueros duos, ut lapidem alligarent ad collum ejus molarem, & eam in mare projicerent. Quod cum feciſſent, protinus Angeli eam aſſumunt. Chriſtus verò eam in mari baptizavit, dicens: Baptizo te in Deo Patre meo, & in me JEſu Chriſto Filio ejus, & in Spiritu ſancto, & commiſit eam Michaëli Archangelo, qui eam ad terram reduxit. Quod Pater audiens, & frontem ſuam percutiens dixit: Quibus maleficiis hæc facis? Cui illa: Stulte & infelix, à Chriſto hanc gratiam accepi. Iterum in carcerem eam misit, jubens ut mane decollaretur. In ipſa nocte pater ejus Urbanus nomine mortuus eſt. Huic Dion Judex iniquus ſucceſſit, qui urnam ferream ſuccenſam cum oleo, & cera & pice parari juſſit, & glorioſam Chriſtinam ibidem jactari, & à quatuor viris agitari, ut citius conſumeretur. Tunc Chriſtina Deum laudat, quòd eam nuper renatam ut infantulam in cunabulis agitari volebat.

℟. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium. Simile eſt regnum cœlorum theſauro.

DOMINICA PROXIMA poſt DIEM XXIV. JULII.

In feſto S. Cunegundis Virg. P. R. P. Duplex I. Claſſis cum Octava.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ ſequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatam Cunegundem dulcedinis tuæ benedictionibus prævenisti, ac virginem etiam in conjugio conſervâſti, præſta quæſumus; ut ipſa intercedente, per vitæ puritatem tibi jugiter adhærere, & per ejus veſtigia gradientes ad te pervenire feliciter mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones. De Virginibus, *ut in Communi.*

In

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

CUnegundis Hungariæ Rege Bela, & Maria Alexii Græcorum Imperatoris filia parentibus genita, SS. Uladislai, Hedwigis, Salomeæ, Elisabeth, & Ludovici, non minùs illustrium virtutum, quàm regii sanguinis cognatione præfulsit. Cùm adhuc in utero gestaretur, clara voce cœlitùs emissa, mater didicit se prolem eximiæ sanctitatis parituram. Vix autem in lucem edita, linguam in verba mirabiliter solvit, quibus beatam Virginem Cœlorum Reginam salutavit. Tum veluti infantiæ impedimenta nesciret, admiranda præbuit futuræ sanctitatis argumenta; nam quartis, & sextis quibusque feriis semel tantùm lac sugebat: cúmque inter nutricis ulnas Missæ Sacrificio interesset, sanctissima JEsu, & Mariæ nomina, cùm proferrentur, demisso capite venerabatur, oculísque in cœlum intentis, tota in sacrorum mysteriorum contemplationem defixa videbatur.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

PUeritiam jugi divinarum rerum meditationis, ac jejuniis addicta, fundendis precibus, eleemosynis erogandis, aliisque piis operibus transegit; custodiendæ autem virginitatis studium tunc maximè probavit, cùm proposito conjugio diu obluctata, sed parentibus tandem morem gerere coacta, & Boleslao Poloniæ Duci in matrimonium tradita, prima nuptiarum nocte suasionibus, precibúsque impetravit, ut sibi virginitatem colere liceret, deinde verò tanto illum puritatis amore inflammavit, ut pari consensu cum intacta conjuge, castitatem emisso voto servandam perpetuò statuerit, quo pudici cognomentum adeptus est. Polonico autem regno tam virtutum exemplis mirificè consuluit, quàm impetratis à Deo beneficiis, inter quæ illud præcipuè celebratur, quòd salisfodinam, unde opulentissimi redditus regno proveniunt, mirabiliter obtinuerit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

MOrtuo Boleslao Poloniæ regimen constan-

tissimè recusavit, curísque omnibus exuta, & facultatibus in pauperes distributis, Ordinem sanctæ Claræ in Monasterio Sandecensi, quod ipsa condiderat, professa est. Ibi cùm aquarum inopia sorores laborarent flumini haud procul decurrenti impetravit, ut alveo diverteret, & cursum, quem bacillo aquis designaverat, per acclivia licèt loca teneret, Deóque famulæ suæ precibus annuente, Monasterii necessitatibus insigni miraculo provisum est. Cùm autem in eodem Monasterio annos tredecim sanctissimè vixisset maximis virtutibus, signísque, ac prophetiæ dono illustris, præcognita mortis hora placidissimè quievit in Domino, die vigesima quarta Julii, anno salutis ducentesimo nonagesimo secundo supra millesimum; cujus anima niveo amictu ornata inter Angelorum choros cœlum conscendere visa est. ejúsque immortalem gloriam innumera deinde miracula comprobârunt; nam captivi libertatem, cœci visum, ægri plurimi sanitatem à morbis gravissimis, ipsa intercedente, recuperârunt, ac mortui plerique in vitam sunt revocati. Itaque antiquissimum cultum, quo per universam Poloniam celebrabatur, Alexander Papa VIII approbavit, & Clemens Papâ XI. eamdem in primariam ejusdem Regni, & magni Ducatus Litthuaniæ Patronam ritè electam confirmavit.

℟. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus.

DIE INFRA OCTAVAM

Sanctæ Cunegundis. Semiduplex.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Quoniam hodie natalis. *ùt in Communi Virg.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlo-

dixit Dominus, ita est. Quomodo intelligis. Non est ita? Est autem, quomodo intelligere debeas! ecce adverte. Circa multa es occupata, quandò unum est necessarium. Maria meliorem partem elegit. Non tu malam sed illa meliorem, sed unde meliorem? Quia tu circa multa illa circa unum. Præponitur multis unum: non enim à multis unum, sed multa ab uno.

℟. Beata es virgo.

Lectio IX.

MUlta sunt, quæ facta sunt, unus est, qui fecit cœlum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt, quam multa sunt, quis ista enumeret, quis horum multitudinem cogitet? quis hæc fecit? Deus omnia, ecce bona valdè. Bona valdè quæ fecit, quantò melior ille qui fecit: Attendamus igitur occupationes nostras circa multa, necessarium est ministerium corpora refecturis, quare hoc? quia esuritur, misericordia miseris necessaria est; frangis panem esurienti, quia invenisti esurientem. Tolle famem, cui frangis panem? tolle peregrinationem, cui exhibes hospitalitatem? tolle nuditatem, cui præstas vestem? non sit ægritudo, quem visitas? non sit captivitas, quem redimis? non sit rixa, quem concordas? non sit mors, quem sepelis? In illo sæculo futuro non erunt ista mala: ergo nec ista ministeria.

Te Deum laudamus.

DIE XVI. AUGUSTI.

In festo sancti Rochi Confessoris P. R. P. Duplex.

Oratio.

DEus, qui es gloriosus in gloria Sanctorum, qui cunctis ad eorum patrocinia confugientibus suæ petitionis salutarem præstas effectum; concede plebi tuæ, ut intercedente beato Rocho Confessore tuo, quæ in ejus commemoratione se devotam exhibet, à languore epidemiæ, quam in suo corpore pro tui nominis gloria passus est, sit libera, & tuo nomini semper sit devota. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

BEatus Rochus MontePessula-

sulano, Narbonensi Galliæ civitate non ignobili, olim Agatha seu Agathapolis dicta, natus, jam ab ipso partu cœlesti futuræ sanctitatis signo est insignitus. Nimirum parentes ejus Joannes & Libera longæva ætate provecti, & anteà steriles voto concepto, ac frequentissimis precibus filium hunc tandem impetrârunt, quem nascentem, novo miraculo, rubea cruce in pectore insignitum, parentes ipsi vicinique omnes sunt admirati; expectationem cœlestis augurii Rochus non fefellit. Ecce enim adhuc infantulus maternæ pietatis imitator, quartæ ac sextæ feriarum cujusque hebdomadæ jejunio, quo fuerat conceptus, etiam nondum rationis compos, voluit enutriri. Mortuo paulò pòst utroque parente, amplissimi patrimonii hæres unicus, & civitatis ipsius supremus Dominus, ac moderator relictus, qui infans, jam virili abstinentia sese materno ab ubere depulerat, fortiori longè humanarum rerum contemptu, vir factus, patriam, bonaque omnia & dignitates paternas nedum deseruit, sed contempsit. Inde immortalem patriam, propria contempta quæsiturus, dum sciret ex Apostolo, permanentem civitatem nos hìc nullam habere, sed futuram inquirere, loca sanctiora & toto terrarum orbe sanctitatis vestigiis celeberrima, cæpit pedes invisere. Primùm Aquam pendentem Italiæ urbem appulit, & ecce hac in civitate primam erga infirmos exercendæ charitatis nactus occasionem beatus Rochus, cùm tota ferè civitas pestilentiæ morbo contabesceret, afflictis contagiosa lue hominibus sublevandis, totum se adjecit.

℟. Honestum.

Lectio V.

INde civitate à morbo epidemiæ liberata, primùm Cænosam, deinde Placentiam, & vicinas Italiæ urbes peragravit, mira ubique exercens opera charitatis, ac præsertim supra humanas vires divina virtute, & curationum frequentioribus signis toto illo in orbe celeberrimus. Inter quæ illud accidit, quòd Romam ad Purpurei Senatus Principem quemdam (Cardinalem dicunt) vocatus, tum peste laborantem, signo Crucis in fronte ægrotantis impresso, protinus sanavit, aliáque quàm plurima inibi in

tota fermè Italia sanitatum miracula edidit sanctissimus Peregrinus. Enim verò probatissimi alioquin & gratissimi Deo & hominibus viri, necesse fuit, ut patientiam probaret tentatio. Quamobrem in Italia primùm gravi febre ei infixa, divina permissione sagittæ vulnere percussus, omni ope humana destitutus, sub arbore jacuit: cui, ut olim Christo ipsi, apparuit Angelus confortans eum, eumdémque per id tempus, canis, sumpto de mensa Domini pane quotidiano pavit, non instinctu naturali, sed ejus jussu, qui corvis ministrantibus Prophetas suos enutrivit, & sitienti populo fontem aquæ è rupe durissima eduxit.

℟. Amavit.

Lectio VI.

INde in patriam redeuntem, novissima sed longè graviori tentatione Sanctum suum Dominus mirificavit. Illum enim vili in habitu, quem Evangelicæ paupertatis æmulatione induerat, deprehensum cives Montepessulani tamquam patriæ proditorem aut exploratorem, in carcerem detrudunt. Illic postremus fuit, ac certè ad meritorum augmentum gloriosissimus Christiani Antagonistæ cum mundo, & cum dæmone conflictus, dum illum sibi jure hæreditario debiti civitatis Montepessulanæ dominii contemptu, hunc verò per proprios cives & parentes exasperantes adversus Sanctum, mira tot injuriarum tolerantia superat ac devincit. Tandem longè misericordissimus Deus, qui militem suum toto jam quinquennio cum concupiscentia mundi, & superbia vitæ conflictantem, è cœli specula intuebatur, priùs Angelica visitatione confortatum, solo educit, cœlo donandum. Quem Oecumenici Constantiensis Patres, elata ejus in solemni supplicatione imagine omnésque toto terrarum orbe populi Christiani, in publica pestilentiæ clade, adeò propitium advocatum sunt experti, ut tot miraculorum frequentia, & unanimi orthodoxæ Ecclesiæ consensu firmata ejus sanctitate, & aræ sanctissimo Confessori erectæ & supplicationes publicæ fuerint institutæ, illúmque plebs Christiana velut cœlo jam beatum jure merito veneratur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus omnia. *de Communi Abbatum.*

DOMINICA PROXIMA post
Festum Assumptionis B. V. M.

Sancti *Hyacinthi Confessoris P. R. P. Duplex* I. *Classis cum* Octava.

Omnia ùt in Breviario die XVI. Augusti.

In primo Nocturno.

Lectiones. Justus si morte. *Nona Lectio & Commemoratio Dominicæ.*

SEXTA DIE.
Infra Octavam.

In secundo Nocturno.

Ex libro moralium sancti Gregorii Papæ.

Lib. 10. *Cap.* 17.

Lectio IV.

BEne justi simplicitas & lampas esse dicitur & contempta. Lampas, quia interiùs lucet, & contempta, quia exteriùs non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucet ergo & despicitur, qui flagrans virtutibus, abjectus æstimatur. Sed usquequò lampas ista contemnitur? Usquequò despicabilis habetur? Numquid non fulgorem suum nullatenus exerit, & numquam quanta claritate candeat, ostendit? Ostendit planè: nam protinus additur; Parata ad tempus. Statutum, statutum quippe contemptæ lampadis tempus est extremi judicii prædestinatus dies, quo justus quisque, qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat, demonstratur.

℟. Honestum.

Lectio V.

TUnc enim cum Deo judices veniunt, qui nunc pro Deo injustè judicantur. Tunc eorum lux tantò latiùs emicat, quantò eos nunc manus persequentium duriùs angustat. Tunc reproborum oculis patescet, quòd cœlesti potestate subnixi sunt, qui terrena omnia sponte reliquerunt. Unde electis Veritas dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super duodecim sedes judicantes duodecim tribus Israël. Neque enim plus quàm duodecim judices illa æterni con

Lectio IX. *dicitur de Homilia in Evangel. Dominicæ*

Te Deum laudamus.

DIE PROXIMA

non impedita post Octavam sancti Hyacinthi.

In Translatione S. *Casimiri Confess. P. R. P. Duplex.*

Oratio.

DEus, qui beatum Casimirum de mundi & carnis victoria triumphantem, à terreno ad cœleste regnum transtulisti: da quæsumus, ut qui ejus hodie memoriam Translationis agimus, ejusdem semper in adversitatibus experiamur suffragia. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

CAsimirus, patre Casimiro, matre Elisabetha Austriaca, Poloniæ Regibus ortus, à pueritia sub optimis magistris, pietate, bonis artibus instructus, juveniles artus aspero domabat cilicio, & assiduis extenuabat jejuniis. Regii spreta lecti mollitie, dura cubabat humo, & clàm intempesta nocte præ foribus templorum pronus in terra divinam exorabat clementiam. In Christi contemplanda passione assiduus, Missarum solemniis adeò erecta in Deum mente solebat adesse, ut extra se rapi videretur.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

CAtholicam promovere fidem summoperè studuit, & Ruthenorum schisma abolere: quapropter Casimirum patrem induxit, ut legem ferret, ne schismatici nova templa construerent, nec vetera collabentia restaurarent. Erga pauperes & calamitatibus oppressos beneficus & misericors, Patris & defensoris egenorum nomen obtinuit. Virginitatem, quam ab incunabulis servavit illæsam, sub extremo vitæ termino fortiter asseruit, dum gravi pressus infirmitate, mori potiùs, quàm castitatis jacturam ex medicorum consilio subire constanter decrevit.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

COnsummatus in brevi, virtutibus & meritis plenus, prænuntiato mortis die, inter Sacerdotum & Religiosorum choros spiritum Deo reddidit anno ætatis vigesimo quinto. Corpus

pus Vilnam delatum multis claret miraculis. Etenim præterquam quòd puella defuncta vitam, cæci visum, claudi gressum, & varii infirmi sanitatem ad ejus sepulchrum recuperârunt; Lithuanis exiguo numero ad potentissimi hostis insperatam irruptionem trepidantibus in aëre apparens, insignem tribuit victoriam. Quibus permotus Leo Decimus eundem Sanctorum catalogo adscripsit. In cujus honorem pluribus etiam per Joannem Casimirum Regem gratiis in regni tutelam adversus infideles receptis, pietate primùm Sigismundi Tertii Vilnæ regiè exstructo, & à Uladislao Quarto pari munificentia absoluto sacello, & illuc corpore honorificentissimè translato, ejusmodi Translationis memoria hodie ipso Joanne Casimiro de hoc Sedi Apostolicæ supplicante anniversaria celebritate colitur. Et quoad diem celebrandi Festum & officium sub ritu duplici per totum regnum Poloniæ illum transferri in Dominicam primam post Octavam Festi Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis.

℟. Iste Homo.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *de Communi Confess. non Pontif.*

DIE XVIII. AUGUSTI.

In festo B. Claræ de Monte Falco.

Oratio.

DEUS, qui beatam Virginem tuam Claram clarificans, in ipsius corpore Passionis tuæ, & Trinitatis Mysteria renovâsti: præsta quæsumus; ejus precibus & imitatione sic nos tuæ passionis amaritudinem recordari, ut Trinitatis beatitudine perfrui mereamur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre &c.

OFFI-

17
2
38

27
1
27
16
16
32
7 12
16

160

8
8
17
8

J -